

KOLORODEK

ANNA
PREGLER

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania plastyki w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Katarzyna Jasińska
Recenzja merytoryczna – prof. Radosław Cezary Gwizdon
Krystyna Ratasiewicz
mgr Urszula Borowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Kolorodek

Klasa/Czas trwania lekcji:

IV/45 minut

Cele:

uczniowie

- wykonują pracę plastyczną inspirowaną opowiadaniem i plamą barwną,
- nazywają barwy podstawowe i pochodne,
- układają koło barw.

Metody/Techniki/Formy pracy:

- opowiadanie,
- działanie twórcze – rysowanie z wyobraźni,
- rozmowa,
- praca indywidualna i w grupach.

Środki dydaktyczne:

- farby plakatowe w tubach w trzech kolorach: czerwonym, żółtym i niebieskim,
- koła barw podzielone na sześć wycinków (żółty, czerwony, niebieski, pomarańczowy, fioletowy, zielony) – po jednym kole na sześciuosobową grupę,
- kartka, klej – po jednym na grupę.

Opis przebiegu zajęć/lekcji:

1. Spotkanie – Opowiadamy o spotkaniu z trzema wirującymi kulami, które w pewnym momencie zmieszały się w jedną, a z niej wyłoniła się postać. Proponujemy uczniom takie spotkanie i poznanie tej postaci.

2. Trójkolorowa(?) plama – Rozdajemy uczniom kartki z bloku A4 i prosimy, żeby złożyli je na pół i rozłożyli. Następnie na każdą kartkę wyciskamy z tubek trzy „krople” farb plakatowych: czerwoną, żółtą i niebieską. Każdy uczeń ponownie składa swoją kartkę, rozciera krople farb i delikatnie rozkłada ją.

Komentarz: Sprawdźmy kolory kupowanych farb – czy ich zmieszanie parami daje „rozpoznawalną” barwę pochodną

Komentarz: „Krople” wyciskamy po jednej stronie zgięcia niedaleko siebie, tak aby po złożeniu kartki i ich roztarciu połączyły się. Do rozcierania można użyć linijek – należy robić to delikatnie i w miarę szybko, żeby nie rozerwać kartki.

3. Kolorodek – Prosimy uczniów, aby przyjrzeni się plamie ze wszystkich stron i zobaczyli, jaką spotkali postać. Następnie przedstawili nam ją, dorysowując pisakami i kredkami to, co jeszcze zobaczyli w tej postaci oraz miejsce spotkania.

4. Galeria Kolorodków – Wywieszamy lub rozkładamy na podłodze prace uczniów i rozmawiamy o nich, pytając, np. która postać was najbardziej zaintrygowała i dlaczego? Czy któraś postać wyróżnia się spośród innych? Następnie prosimy, aby uczniowie powiedzieli w ilu i w jakich kolorach są postaci. Pytamy, czy wiedzą, skąd wzięły się te nowe barwy (poza barwami farb). Oceniamy prace zgodnie z przyjętym systemem oceniania.

Komentarz: Rozmowa o barwach jest dla nas dobrą okazją do rozpoznania, jaką wiedzę na temat barw podstawowych i pochodnych dysponują uczniowie po zakończeniu edukacji wczesnoszkolnej. Jeżeli dzieci same nie użyją tych określeń, możemy najpierw dopytać, czy wiedzą, jak nazywamy barwy czerwoną, żółtą i niebieską, a jeśli nie wiedzą, powiedzieć im o barwach podstawowych i pochodnych. Możemy zapytać, jak myślą, skąd się wzięła nazwa barwy pochodne.

5. Koło barw – Rozdajemy każdemu uczniowi po jednym fragmencie z przygotowanych kół barwnych. Prosimy, aby dobrali się w grupy tak, żeby każdy w zespole miał kartkę innego koloru, a następnie ustawili się zgodnie z zasadą, że barwa pochodna znajduje się między barwami podstawowymi, z połączenia których otrzymujemy ją. Kiedy grupy ustawią się w kółka, rozdajemy im kartki, na które naklejają koła barw.

6. Podsumujmy – Pytamy uczniów, co ich najbardziej zainteresowało podczas zajęć, do czego i kiedy może im się przydać to, czego dowiedzieli się (albo przypomnieli sobie) na lekcji, komu w jego pracy przydaje się wiedza o barwach.

Komentarz: Przebieg zajęć (zwłaszcza drugiej części) będzie zależał od tego, co uczniowie już wiedzą na temat barw podstawowych i pochodnych. Jeżeli ich wiedza okaże się duża, warto przygotować materiały, które pozwolą rozbudowywać ją – na przykład analiza światła rozszczepionego w pryzmacie albo w wodzie (<https://dziecisawazne.pl/jak-powstaje-tecza/>), odwołanie się do zjawiska tęczy, prezentacja koła barwnego.

Komentarz: Na kolejnej lekcji uczniowie mogą malować (np. Kolorolandię), wykorzystując tylko parę barw podstawowych. Każdy z nich wybiera dwa kolory, które wyciskamy im, po kilka „kropli” z każdego, na palety (np. z tacek styropianowych, papierowych). Jednym z tematów rozmowy o wykonanych pracach powinno być ocenianie, które z namalowanych krain wydają się być ciepłymi krainami, a które zimnymi. Odwołując się do koła barwnego, wprowadzamy (umowny) podział na barwy ciepłe i zimne.